

Roze bril

ondermijnt beleggingsdoel

Welk rendement mag je van aandelen verwachten? Beleggers die een beleggingsdoel nastreven – bijvoorbeeld hypotheekaflossing of een extra pensioenpot – kunnen hierbij beter geen roze bril opzetten. **Dromen van gouden bergen zet een beleggingsplan op een dwaalspoor.**

Zonnige stranden, wuivende palmen, een witte boot in een azuurblauwe zee en de belofte van torenhoge rendementen. Rond de eeuwwisseling was dit de succesformule van beleggingsproducten die niet zozeer een belegging aan de man of vrouw brachten, maar de droom van snelle winsten.

We zijn inmiddels enkele beurscrises, een aantal ernstige beleggingsschandalen en aangescherpte regelgeving verder. Brochures zijn nu minder ronkend. Al kom je er af en toe nog eentje tegen met veel te hoge rendementen. Maar wat is te hoog? Eind vorige eeuw hanteerden veel financiële aanbieders voor aandelen een prognoserendement van tussen de 8 en 10 procent per jaar, sommigen durfden hun klanten zelfs 12 procent voor te rekenen.

Inmiddels ligt een breed geaccepteerde richtlijn voor aandelen op circa 8 procent rendement, gemiddeld per jaar. Veel beleggers geloven dat ze het beter zullen

doen, beter dan gemiddeld. Dat hoeft geen probleem te zijn, tenzij ze met die roze bril op hun neus een beleggingsplan maken. Zo'n plan, waarbij je een bedrag per maand belegt om een specifiek eindkapitaal te bereiken, valt in duigen als er met een te hoog verwacht rendement is gerekend. Dit betekent concreet: een lager pensioen, een niet volledig afgeloste hypotheek of een ander gestrand financieel doel.

DEGELIJKE RICHTLIJN

Welk prognoserendement is realistisch, met de kennis dat aandelen flink op en neer kunnen gaan? Voor de beantwoording van die vraag vertrouwen experts vooral op gemiddeld behaalde rendementen in het verleden. Die bieden inderdaad geen garantie voor de toekomst, maar lange meetperiodes leveren wel een goede richtlijn op. Belangrijk is dat naast goede beursjaren ook slechte jaren in zo'n langetermijngemiddelde meewegen.

Als vuistregel geldt: ga zo ver

OVER DE AUTEUR
Manno van den Berg schreef als financieel journalist 20 jaar over geldzaken en is co-auteur van het boek 'Beleggen is niet eng'.

mogelijk terug als de beschikbare gegevens toelaten. Vertrouw niet op aanbieders die conclusies trekken op basis van korte periodes. Hoe langer de periode, des te relevanter het gemiddelde. De historische rendementen moeten statistisch verantwoord zijn verwerkt, bijvoorbeeld op basis van een wereldwijd aandelenmandje, met extra waarborgen tegen vertekening. Zulke historische onderzoeken leiden doorgaans tot een rendement van rond de 8 procent voor aandelen.

Warren Buffett rekende enkele jaren geleden persbureau Bloomberg voor dat aandelen op de lange termijn een rendement van 6 tot 7 procent opleveren. De Amerikaanse superbelegger uit Omaha ging daarbij uit van de veronderstelling dat het rendement op aandelen in lijn ligt met economische grootheden: de economie die gemiddeld 3 procent per jaar groeit, plus een gemiddelde inflatie van 2 procent, plus het dividend op aandelen.

EXTRA ZEKERHEID INBOUWEN

De 7 of 8 procent rolt beursexperts inmiddels minder makkelijk van de tong. De percentages mogen dan onderbouwd zijn, de nabije toekomst zou weleens heel anders kunnen verlopen dan de decennia die we net achter ons hebben. Deze extra onzekerheid maakt het lastiger om rekensommen voor de lange termijn te maken. Een verstandige zet is wellicht om